

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 90—
Pe 3 luni.....Lei 40—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In strelnătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

REDAȚIA:

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 4. — Telefon: 7-09

ADMINISTRAȚIA:

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-06

Testamentul nou.

Prăznuim marele eveniment al Invierii Domnului Nostru Isus Christos. Prăznuim cea mai caldă și sfântă sărbătoare creștinească, prăznuim cea mai sublimă sărbătoare, prăznuim ziua mare a răscumpărării creștinilor prin Invierea Dumnezeușului Fiu Christos.

Praznicul Invierii a fost în totdeauna zi de sărbătoare, zi de veselie creștinească, zi de reculegere pentru fapte bune, zi de pocăință pentru cei greșiți.

Fapta pământească cea mai măreață a Tatălui ceresc, și simbolul cel mai divin a răscumpărării: *Invierea* a fost zi de bucurie... nelimitată, dar nu întotdeauna și nu pentru toți.

Mulți ani dearându-l mărețul act al *Invierii*: începutul testamentului bucuriilor, testamentului faptelor biblice mărețe: al *testamentului nou*, în Țara Românească se putea serba cu sinceră bucurie numai în biserici, numai în Casele Domnului, în casele Răscumpărătorului Fiu.

Astăzi însă mărețul act al *Invierii*, simbol de răscumpărare, se prăznuiește în tot locul, căci el de data aceasta este și simbolul răscumpărării suferințelor și luptelor duse pentru binele semenilor noștri pe pământ.

Astăzi în Țara Românească ziua sfântă a Invierii se prăznuiește în tot locul și cu toată bucuria și căldura aceluși suflet — *dezrobit* acum și pe pământ — care a suferit, răbdând și jertfit mult ca el să poată fi păstrat *curat și nepătat* pentru marea zi a Invierii, pentru zilele testamentului nou pământesc, pentru zilele înfăptuirilor pământești mărețe, pentru zile adevărat românești.

Bucuria sinceră ce umple sufletele adevăraților români, în această zi semnificativă — de astăzi — și pentru cele pământești, — bucuria primei zi de sf. Paști în România sufletului și trupului *dezrobit*, trebuie să zgudue pe cei ce ne-au greșit mult timp...

„... Veni va ziua mare a judecării” — a spus Christos, gândindu-se și la acestia.

În pragul noului testament pământesc dreptcredincioșilor noștri confrăți le spunem din suflet sonin

„Christos a Inviat!”

Dr. A. T. Mureșan.

Inviere.

După zece ani de subjugare a tuturor drepturilor și libertăților — afară de „dreptul” bunului plac — a sosit *Invierea* neamului românesc, a venit — după lungi și grele suferinți — ziua libertății și a legalității. Toate forțele vii, încetușate până ieri, de o cointeresare scârboasă, toată inițiativa personală, îndușită de un protecționism hărăpăreț; toate caracterele, independente persecutate de un despotism hidos, au de azi încolo libertatea de dezvoltare în marginile legilor, pot contribui printr-o muncă rodnică la înflorirea neamului întreg.

Am zis în marginea legilor! Mi se va răspunde — cu drept cuvânt — că legile nu au fost făcute de cei ce ne-au stăpânit până azi, decât chiar pentru a încetușa și persecuta, nu au fost create pentru a promova o înflorire a tuturor, ci pentru o îmbogățire repede a câtorva puțini. Obiecțiunea este complet justificată! Dar, noi am venit pe cale legală și constituțională la guvern; deci nu putem lucra decât tot legal și constituțional; cu alte cuvinte, trebuie să schimbăm toate legile care nu sunt bune pe cale parlamentară. Această cale este mai încheată, dar, în același timp, și garanțiile necesare că se face ceva bun pentru toți.

Și iată că această cale a fost în timpul scurt de 3 luni în belșug folosită:

În locul nesiguranței valutare s'a făcut stabilizarea, după ce s'a încheiat împrumutul mare, pe care nu l'au putut obține nici liberalii, nici averescanii.

Prin schimbarea legii comercializării și a minelor s'a deschis posibilitatea venirei capitalului strein — atât de hulit și persecutat de liberali — în țara noastră, săracă în capital.

Jandarmii — după noua lege — nu vor mai fi apărătorii hoșilor de urne și a jefuitorilor de safe, ci vor deveni paza oamenilor cinștiți și spaima hoșilor.

Acestea sunt — pe lângă multe legi mai mărunte — pietrele de drum, care înseamnă *Invierea* neamului românesc. Aceste legi fac începutul drumului pe care

va înainta țara noastră spre un viitor mai fericit, mai bogat.

Ziua Invierii Mântuitorului! Ziua când cel atotputernic a eliberat pe fiul său de sub paza sulifelor soldașilor ce l'au omorât.

Să stăm și noi un ceas, în această zi sfântă, de vorbă cu conștiința noastră: să lăsăm să treacă înaintea ochilor noștri zilele negre din trecut, — zile pe care nimeni nu le-ar mai dori să revină — și să ne concentrăm toate cunoștințele, toată puterea de muncă pentru a contribui fiecare din noi — cu puțin sau cu mult — la munca grea de-a refăce legile și întreaga așezare a acestei țări.

Forțele încetușate ale neamului românesc au rupt lanțurile jobăgiei;

Puterea de muncă a poporului nostru va croi drumul propășirii, a înfloririi pe care și cu prețul vieții noastre o vom apăra de cei ce ar voi să ne-o răpească.

Așa să ne ajute Dumnezeu!
„Chemarea”.

Tineri, organizați-Vă.

Tineri, flăcăi și voinici ai satelor, intelectuali, funcționari și meseriași ai orașelor, organizați-vă.

Numai o armată organizată poate câștiga bătălii, numai cu bună pregătire se poate înainta spre propășire.

Organizarea noastră se face în cadrele unui organism — *Chemarea* — care și-a dovedit în trecut puterea, și a reputerat victorii, un organism tiner, dar oțelit în lupte.

Armata noastră să fie cartea ca să putem îndrepta relele cu înțelepciune.

Azi un Stat nu se poate dezvoltă, dacă nu întrebunțează mijloace științifice pentru organizarea tuturor forțelor.

Organizați-vă, ca să putem da cu toții contribuția noastră plină spre binele țării.

Chemarea
Tinerimei Române.

Invierea neamului.

De Dr. Gheorghe Stoica.

Se apropie ziua invierii Domnului. Simbolul intrării omenirii în împărăția credinței în adevăr și dreptate. La început era numai credința. Realizarea credinței s'a făcut abia în decursul secolelor. Cu mari jertfe și nesfârșite martirajii. Astăzi încă, după aproape douăzeci de veacuri de vajnice străduințe, omenirea se luptă mereu pentru realizarea doleanțelor isvorâte din înțelepciunea cuvântului dumnezeiesc. Și farișei rezistă. Rezistă dăr și cu încăpățănare.

Totuși biruința binelui asupra răului triumfă. Nelegiuții și intriganții își ascund fața în mâini și se retrag dinaintea zării tot mai isbitoare de lumină, de adevăr, de dreptate.

Popoarele nu mai vor să trăiască încetușate. Ele năzuiesc cu insistență, să-și creeze o atmosferă de libertate.

Libertatea — zice *Giuglielmo Ferrero* este astăzi lumina, care permite guvernelor, să vadă în jurul lor realitatea complexă, de care datează sunt, să țină cont. O țară fără libertate nu-și putea schimba metodele de viață, oricine s'ar găsi la cârma ei. Nici o profesie nu se poate obicinui, să trăiască în obscuritate. Cu cât o societate se complică mai mult, cu atât e necesar, în interesul comun al guvernelor și al țării, ca toată lumea să-și poată exprima liber opiniile și dorințele.

Prin urmare nici un progres veritabil nu se poate realiza la întunec și sub presiunea intrigărilor și a ambițiilor personale. Războiul mondial a dărâmat prin suferința comună a popoarelor și aceste obstacole de reminiscențe anacronice, cari barau drumul spre o completă libertate.

Astăzi nici un guvern oricât de forte nu se mai poate opune năzuinței popoarelor spre libertate. Orice încercare de acest soi, dacă nu dă naștere la iminente pericole, devine absurdă, demultiori și ridicolă, chiar pentru conducători investiți cu titluri tradiționale. Necum pentru pigmeiași scoși la suprafață de inevitabile împrejurări politice.

Neamul românesc a trăit și el întreagă gama suferințelor istorice. A suferit martiriul tuturor împărățiilor. S'a renăscut însă prin propria sa energie, prin puternica sa forță de vitalitate. Și a înălțat dela cârmă pe toți cei cari nu i-au înțeles instinctele. A dărâmat societăți cu patina tradiției și a dat la o parte gloata de aventurieri ai vremurilor noi.

Și a ridicat în schimb pe cel ce a mers alături de vrerea sa. Pe cel ce de fapt a condus destinele acestui neam dela unire încoace prin simțul său de prudență și prin reala sa judecată politică, pe: *Iuliu Maniu*

Intr'adevăr Șeful guvernului de astăzi este omul providențial, care a înțeles mai mult problema zilelor noastre, căntându-o în însăși starea sufletească a țării. El și-a dat seama mai mult ca ori care altul, că a trecut vremea gu-

(Continuarea pe pagina II-a)

vernării cu ușile închise și că destinul neamului se pune la cale în aer liber, de comun acord cu țara însăși.

Acest for al dreptății, aceasta atmosferă de justiție și libertate se confundă cu învierea neamului, cu trezirea lui dintr'o lungă și nenorocită letargie. În preajma Sfintei Sărbători a Învierii Domnului salutăm cu bucurie renașterea politică a neamului românesc. Și dorim ca aceasta renaștere în acest an jubilar, al zecelea dela unire, să fie de bun augur. Cu el să se termine capitolul nelegiurilor istorice și să se înceapă o viață nouă. Dr. Gheorghe Stoica.

Scrisoare adresată unui opoziționist.

Iubite Creștine!

Fiindcă suntem în sfințele zile ale Învierii Domnului, mi-am pus deoparte gândul de-a născoci vre-o supărare pe seama cuiva și mai ales pe seama cuceritorilor creștini, cari, deși nu țin cu guvernul, totuși nu cârtesc împotriva Paștilor — la data aceasta — guvernamentale... Deci, iubite creștine, nu te speria, ci cetește-mi rândurile în tihnă, că n'ai să găsești în ele blestem, ură sau urări de nenoroc.

Te rog în schimb să-mi întinzi mâna, — pe cea prietenească și să vii cu mine. Te știu cucernic și cu multă frică de Dzeu, atunci când îți merge rău, deci hai întâi să ne închidăm în fața altarului și apoi să pornim la drum, că-i bine așa...

Vino!... Ascultă! sună clopotul bisericii. Să ne nchinăm și să răspundem la fel cu creștinii buni: adevărat c'a înviat! adevărat c'a înviat! Dar nu-i așa? Nu vezi că s'a topit zăpada de pe câmp și au răsărit ghiocelii? Dar de ce naiba ești așa de posomorit? Ce ți s'a întâmplat? Bucură-te! Sunt Paștile cele frumoase și sfinte, bucură-te!...

Vai, șterge-ți ochiul stâng; îți atârni de gât o uldoare. Iartă-mi expresia! Nu mi-aș fi permis-o, dacă nu mi-te-aș ști înțelegător al sensului vorbelor. Știu că ești eclectic în expresii și nu cam suferi să-ți tulbure auzul vorbe fără o valoare morală sau estetică. Indiferent că ce morală și ce estetică s'ar ascunde sub învelișul sunetelor. Deci nu te supăra pe uldoarea ta din geana ochiului stâng și șterge-o. Șterge-o ca să vezi bine veselia de pe fețele oamenilor, când ies din biserică. Să vezi și să te bucuri. Bucură-te! Sunt Paștile cele frumoase și sfinte, bucură-te!... Și... Vino mai departe!...

Uite, trecem să vedem hora de colo din prund. Ce de flăcăi și de fete! Și ce de lume jur împrejur! Ascultă! se chiuie, se chiuie pe capete. Auzi?

Foais verde matostat
Averescu-i supărat
Că'n clădirea de guvern
N'a pus măcar nici un lemn!

U-iu-iu!
Și iar verde matostat...
Și Vintilă-i supărat
C'a căzut dela putere
Ca ologul din picere.

Uite, trecem să vedem hora de colo din prund. Ce de flăcăi și de fete! Și ce de lume jur împrejur! Ascultă! se chiuie, se chiuie pe capete. Auzi?

Auzi-ai unele ca astea? Măi a naibii și nația asta a noastră, proastă-proastă. da multe mai știe și le spune oarzău, Nu te supăra, sunt Paștile cele frumoase și sfinte, bucură-te!... Și mai departe!...

Dar ce-o fi colo'n colțul ăla de hudiță, cu atâția copii grămadă? Haide să-i vedem... Uite tu la ei joc pe loc! Ei se joacă:

De-a spârleaza
Hăhăreaza
Și de-a Goga

Pristinel
Ce se 'nvârto singurel
De rade lumea de el...

O, bată-i norocul de drăcușori mici, da de unde-or mai scornit-o și asta? să mă iertați, iubite creștine, că te-am dus iar prin locuri cu vorbe supărătoare pentru urechile tale, ce se topește de rușine ca lumânarea de ceară în fața focului. Pe semne, nu te-ai închinat cu tot sufletul în fața altarului.

De ce te mâinii? Haide mai departe!... — Ce, nu mai vii? Te temi de și mai rău?!

Cine știe, poate-i mai bine să-ți dau pace, să te las singur și să te gândesci, că azi sunt Paștile cele frumoase și sfinte, Paștile cari sfîntesc pe toți păcătoșii?!

— Rămâi cu bine și cu sănătate și nu uita irimosul din slujba sfințelor Paști!

G. Olteanu.

Intre agricultura și industrie?

Vreme îndelungată, până la înfăptuirea unității naționale, România a fost o țară „eminamente agricolă”. Agricultura era singura noastră sursă serioasă de bogăție. Producția agricolă față de celelalte ramuri era covârșitoare, iar raportul numeric între cei ocupați în agricultură și în industrie era cât se poate de concludent. Dar eram o țară eminamente agricolă mai mult din darul lui Dumnezeu, decât prin vre-o coordonare economică și socială conștientă. Căci, în afară de improprietățile periodice, nimic nu s'a făcut în această direcție, conducătorii politici socotind că sătenii noștri au nevoie numai de libertatea goală, ca să producă intensiv pe loturile împărțite, fără grija de cum va fi lucrată această proprietate, fără ca să se fi adaos înlesnirile de credit și fără ca învățământului plugăresc să i se fi dat o dezvoltare corespunzătoare.

După război, am căzut în cealaltă extremitate. Fascinați de a fi găsit în Ardealul alipit o industrie, cu bogății și activitate remarcabilă, am exagerat — poate și sub impresia dureroasă a războiului, când atât de mult ne-a lipsit o industrie națională — importanța industriei și am crezut că putem trece ușor din faza agricolă în faza industrială. Activitatea industrială a început vertiginos. Nenumărate societăți agricole s'au înființat, fabrici felurite au luat ființă ca din pământ, iar băncile noastre și-au imobilizat aproape tot disponibilul în asemenea întreprinderi. Trei-patru ani însă au fost de ajuns, ca să ne convingem că exagerăm, că industria nu dă câștiguri reperi și nemuncite, ci cere muncă, capital și perseverență.

Pe de altă parte, 2—3 ani agricoli slabi, cu producția scăzută aproape până la necesitățile consumului intern și mai ales lipsa din balanța comercială a aportului mare ce-l aveau cerealele, ne-au trezit la realitate. Opinia publică și cercurile conducătoare actuale s'au convins, că exagerarea într'o direcție și neglijența în cealaltă duc la o stare nenorocită. S'a revenit la principiul, că agricultura la noi rămâne încă pentru multă vreme principala noastră sursă de bogăție, iar industria trebuie să-și aibă rolul ei bine determinat în complexul nostru economic. Aceste două ramuri de producție, de parte de a se exclude, trebuie să activeze laolaltă.

Economia națională n'are să se preocupe numai de bunăstarea populației industriale și orașenești, ci și de populația agricolă, mai ales într'o țară unde 80% din populația totală sunt muncitori agricoli, a căror producție oferă și populației neagricole cele mai multe mijloace de hrană și cele mai multe puțințe de câștig.

În adevăr, dacă capitalul investit în clădirile gospodăriilor agricole este mai mare, asta înseamnă, că ele fac un consum de lemnație, ferărie mai mare și deci cumpără asemenea mărfuri în cantități mai mari dela industriașii, dau mai mult de lucru tâmplarilor, lăcătușilor etc.

Dacă agricultorii țin la hectar mai multe vite, înseamnă că oferă mai multe ocazii de câștig negustorilor de vite, măcelăriilor, veterinarilor etc. Dacă întrebuițează la hectar vite de muncă mai multe, înseamnă că întrebuițează mai multe pluguri, hamuri, jupuri, căruțe etc., și prin urmare dau mai mult câștig rotarilor, fierarilor, potcovarilor, curelarilor.

Cu cât familia agricultorului e mai numeroasă, cu atât ea întrebuițează mai multe obiecte de necesitate: ghețe, haine, lămpi etc., prin urmare consumul de mărfuri este mai mare. Iar dacă agricultorii consumă mai multe mărfuri, înseamnă că ei oferă în schimb populației neagricole un număr mai mare de produse de hrană și alte produse agricole, care servesc ca materii prime în industriile de tot soiul. Atât producția agricolă, cât și producția animală procură industriei cantități nebănuite de materii prime. Putem zice, că bunăstarea agricultorilor este con-

diția de prosperitate a tuturor categoriilor sociale: comerț, industrie, burghezie intelectuală. În România agricultura este baza industriei, însăși industria de bază. În alte părți și agriculturii se aplică acest termen, Liga Națiunilor, Inalta Curte de Justiție dela Haga, au hotărât că și producția agricolă intră în noțiunea generală de industrie.

De altă parte e necontestat, că o valorificare rentabilă a produselor agricole nu este posibilă, decât numai cu concursul industriei naționale. Și atunci ce rost mai are, ca să punem în linie de bătaie, față în față, aceste 2 ramuri de producție, dintre care una e mama, alta e fiica ei?

Dr. Sabin Mureșan.

Rugăm primăria...

Mai mulți funcționari ni s'au plâns că e un adevărat atentat împotriva sănătății publice felul în care Primăria dispune să se măture străzile orașului.

Ni-s'a întâmplat și nouă mereu, ca dimineața pela orele 8 să nu putem circula pe stradă din cauza prafului grozav, care se ridică în fiecare zi pe toate străzile din centrul orașului, ameninșând mult sănătatea bieților funcționari cari până la birou unde-i așteaptă o muncă cu aer nesănătos și închis, mai sunt condamnați să respire și aerul plin de praf depe stradă.

Rugăm Primăria Cluj să dispună ca pe viitor acest atentat la sănătatea publicului clujan, să înceteze și măturatul străzilor să se facă după ce străzile sunt stropite cu apă și la o oră des de dimineață, ora 5—6, mai târziu.

Legea minelor.

(g) Dl Virgil Madgearu, ministrul industriei și comerțului a promis încă în opoziție că va modifica imediat ce va fi la guvern toată legislația economică a partidului liberal, care a dus țara la sapă de lemn.

Și dl ministru V. Madgearu se ține de cuvânt. După modificarea faimoasei legi a comercializării prin care liberalii au comercializat toate întreprinderile statului pentru căpătuirea lor personală, dl ministru Madgearu a depus pe biroul Camerii proiectul de lege a minelor care ca mâine va fi lege în toată accepțiunea cuvântului. Prin această lege politica economică a lui „prin noi înși-ne” primește încă o lovitură de moarte. Capitalul strein, ostracizat și persecutat până azi prin tot felul de restricțiuni vintiliste, va putea de azi încolo intra larg pe poarta deschisă a României pentru a valorifica intensiv bogățiile subsolului țării noastre — lăsate până azi în cea mai condamnabilă păgubire — ori supuse celei mai iraționale exploatare.

Subsolul țării noastre — știe toată lumea — e atât de bogat și cu toate astea „suntem cei mai săraci oameni în cea mai bogată țară” a spus foarte bine dl ministru Ion Mihalache.

Avem aur, argint, cărbuni, sare și petrol din belșug — dar nimeni nu s'a gândit până azi să exploateze aceste bogății în mod rațional. Liberalii au

persecutat capitalul strein fiindcă s'au plâns că sugrumă economia națională și capitalul național.

Afirmații absolut inexacte, căci în această chestiune, pot fi două posibilități, după cum așa de plastic a precizat dl ministru Madgearu:

1. Fie că n'avem capital național suficient și atunci capitalul strein e bine venit, 2. fie că avem capital național din belșug și atunci n'avem de ce să ne temem de capitalul strein.

Oricum s'ar pune chestiunea — politica liberală „prin noi înși-ne” se dovedește a fi o aberație din cele mai păgubitoare și mai condamnabile, care a paralizat toată seva vieții noastre economice și a dus țara la sărăcie și ruină. Sarcina grea de a ne scăpa de legislația economică vintilistă, absurdă și irațională, și-a luat-o actualul guvern, prin dl ministru V. Madgearu.

Simțim zi de zi cum cătușele liberale se frâng și țara scapă de brâul de fier care i-a încins până acum mădularele și i-a atrofiat circulația sângelui.

Legea minelor nu este decât o vetrică trăinică din lanțul legislației economice a guvernului național-țărănesc, menită să transforme radical mersul vieții noastre economice.

Să vestiască deodată cu renașterea politică și renașterea economică a României.

Noul rector al Academiei de Inalte studii Comerciale și Industriale din Cluj.

Aflăm cu multă plăcere că în fruntea Academiei Comerciale din Cluj a fost numit, pe ziua de 1 Aprilie a. c., dl profesor dr. Gh. Moroianu.

Intellectual de rasă, economist consumat și profesor distins, noul rector aduce în fruntea institutului unde a fost numit, un aport din cele mai prețioase.

Om politic cu vaste cunoștințe între personalitățile apusului, dl George Moroianu ne-a creat prietenii din cele mai valoroase.

Nu putem uita nici imensele servicii aduse românismului prin acțiunea sa de presă din timpul procesului Memorandumului, când acest crainic a trâmbiat în toată lumea dreptul românilor la o viață liberă și națională.

Insuflețit de ideile frumoase ale democrației occidentale, a fost printre cei dintâi propovăduitori ai reformei agrare în România.

Posezor al unei puternice intuiții a conjuncturilor economice, a prevăzut realitățile în mijlocul cărora trăim astăzi.

„Chemarea Tinerimii Române” felicită pe noul Rector al Academiei de inalte studii comerciale și industriale din Cluj și-i urează spor la muncă în noul post spre binele și folosul țării românești!

Aviz. Orice manuscrise se vor trimite pe adresa ziarului „Chemarea”, Str. Regina Maria 4. (Tipografia Națională) Cluj. Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază. Redacția.

CEL MAI POTRIVIT mijloc de reclame comerciale, este ziarul „CHEMAREA.” Este citit de ZECI DE MII de cetățeni. Prietenii noștri ne citesc din plăcere, adversarii politici de teamă, lumea neînregistrată în partid politic, ne citește pentru că știe că în ziarul nostru poate afla multe lucruri interesante. Fapt e că și unii și alții citesc ziarul „CHEMAREA” dela ALFA și până la OMEGA. Nu se poate imagina, nici o altă investire mai rentabilă deci, pentru un om de afacere, ca strecurând reclama lui sub ochii scrutători ai cetitorilor noștri. Încercați cât timp, ÎN SCOP DE INTRODUCERE, timp de câteva luni avem TARIF REDUS. ADRESA: Ziarul Chemarea, Serviciul Anunțurilor. Str. Regina Maria No. 4. Tipografia Națională.

Crema de față „Fortuna”
Albește ca spuma
Te face frumoasă
Ca o zână crăiasă
O poți afla întotdeauna
La Farmacia „Fortuna”.

Cereți și prin postă dela Farmacia „Fortuna”, Cluj, Piața Unirii 33.

Cetiți și răspândiți
CHEMAREA

Legea responsabilității ministeriale.

Chestiunea siringilor, care înseamnă pentru averea statului 300 milioane în minus, așază pe un plan de ardentă actualitate: legea responsabilității ministeriale.

Până mai ieri alaltăieri această lege a fost simplă literă moartă înscrisă în Constituție ca și celelalte legiuri, de altfel, cu același fariseism liberal de totdeauna — dar nerespectată și neaplicată vre-odată.

Alături de sufragiul universal, libertatea civică și alte noțiuni de bază ale oricărei democrații reale, legea responsabilității ministeriale a fost până acum o simplă ficțiune constituțională.

Orice incompetent ajuns prin cine știe ce jocuri bizare de culise „ministru” în țara românească, putea să-și facă de cap — fără ca cineva să se gândiască cel puțin că poate fi chemat la răspundere. Orice hoție, orice fărâdelege dacă era sigilată cu inviolabilitatea ministerială era mușamalizată — ori de multe ori chiar trecut cu vederea. Jaful în averea țării ajunsese dogmă legalizată și orice potentat liberal ori averescan se obicinuisă ca între averea statului și averea sa personală să nu facă nici o distincție. S'a furat în acest fel — fără nici o teamă de răspundere — tot ce a putut fi furat și s'a pângărit în această țară tot ce s'a putut pângări.

Nimic n'a rămas necontaminat ori neînfăscat de ventuzele jafului și ale imoralității iresponsabililor de ieri.

Chestiunea siringilor pare să pună capăt însă — acestei epoci de scabroasă și negativă operă politică.

Deferirea chestiunii siringilor pe mâna justiției este cel mai bun indiciu că ceva s'a schimbat în țara asta, că numai trăim ca în codru, în care orice tâlhar dacă e „liberal” are brevet de jaf.

Legea responsabilității ministeriale — cu procedura ei specială, indiferent cum — e cert că se va aplica încurând. E acesta un semn îmbucurător — și ei probează mai ales că guvernul Maniu, guvernul legalității, înțelege să respecte și să aplice legea!

După marile realizări în toate ramurile vieții noastre publice — guvernul Maniu e decis — așa se vede — să stabilizească în întregime loial și obiectiv și răspunderile pentru relele, pe cari le are de îndreptat.

Căci ar fi și o mare nedreptate neiertată de nimeni din această țară — ca ticăloșii și îmbogății pe spinarea poporului să nu fie trași la răspundere. Ne-ar blestema mucenicii neamului cari au murit pentru o Românie nepângărită de tâlhari, ne-ar blestema orfanii și ciunții războiului cari n'au constituit pentru guvernării de ieri decât o marfă venală de disprețuit și exploatare.

Să se stabilească răspunderile!

Să se aplice legea responsabilității ministeriale — căci cei mai mulți din făcătorii de rele cari au păgubit până acum statul — ni se pare că au purtat nemeritatul titlu de „excelețe”.

Cazul siringilor cari luminează precis atitudinea guvernului în chestiune de jaf public — atitudine necruțătoare și hotărâtă — probează până la evidență că guvernul Maniu, este guvernul pe care acest popor l-a dorit și l-a așteptat de mult.

Basil Gruia.

Balul nostru.

Pentru răscumpărarea biletelor de onoare de la balul „Chemării” am mai primit următoarele sume:

Păr. Dr. Pandrea 200. — Dl. Haralamb Niculescu 200. Păr. Romanțan 500. Dr. Silviu Tilea, Tg.-Mureș 500. Col. Murașescu, Zălau Lei 500. Reînoim mulțumirile noastre — cele mai vii, tuturor, cari prin contribuția lor, au ținut să încurajeze acțiunea chemăristă.

Cetiți și răspândiți
CHEMAREA

O amintire.

— Adunarea dela Alba-Iulia —

„Noi n'am avut nici Crăciun, nici Paști, noi n'am avut zi de sărbătoare”, așa scriam acum un an, în preajma marelui Adunări naționale dela Alba-Iulia din 6 Maiu. Într'un articol „Invierea Neamului” pe care l'am publicat în gazeta „Alba-Iulia” făceam măhnit bilanțul întâiului deceniu dela Unire și încrezător în Dumnezeu care a purtat de grije acestui neam întotdeauna, afirmam că „Paștile aceste (Paștile trecute) sunt cele din urmă sărbători creștinești mari, pe cari le trăim îndoliați sub tirania oligarhiei liberale”.

Evenimentele nu ne-au desmînțit ci dimpotrivă ne-au confirmat pe deplin. Marea Adunare dela Alba-Iulia din 6 Maiu a fost cel mai crâncen rechizitoriu pe care poporul românesc prin tot ce a avut mai ales — l'a făcut conducătorilor de ieri ai acestei țări și cel mai hotărîtor indiciu al situației politice — care fără aducerea partidului național-tărănesc la guvern, s'ar fi înrăutățit mereu și ar fi ajuns pe marginea unei prăpastii insurmontabile.

Mi-aduc aminte și-mi dau seama abia acum ce-a însemnat tumultul popular, disciplinat și conștient dela Alba-Iulia pentru întreg viitorul acestui neam, viitor amenințat de triste perspective, dacă reacțiunea nu se petrecea la timp. Enorma afluența populară, poporul românesc prin floarea lui cea mai reprezentativă și-a afirmat la Alba-Iulia în 6 Maiu trecut dreptul de a trăi, și de a trăi cum înțelege El și nu cum înțeleg câțiva paraziți cocoțați fără nici o justificare în fruntea sa.

Au vorbit și-au hotărît cei 200.000 reprezentanți ai poporului românesc și glasul lor a fost tunet iar hotărîrea lor strigăt de luptă și de alarmă.

Cei cari „prin voința națiunii și grația lui Dumnezeu” în locul cel mai de frunte al conducerii țării s'au știut ridica la înțelegerea situației și au chemat guvernul național-tărănesc la putere.

Această soluționare a crizei politice provocată prin alungarea lui Vintilă Brătianu, a fost singură posibilă și justă. Pentru viața de stat a României s'a deschis prin guvernarea dlui Iuliu Maniu o altă epocă de refacere și înviore pe toate tărâmurile.

Chiar Crăciunul trecut l'am sărbătorit fericit că nașterea Măntoitorului sosește deodată cu mântuirea românismului din întunericul mizerabilei epoci de barbarism și sărăcie a liberalilor.

Și cum să nu ne bucurăm acum când Sf. Paști de astăzi sunt cele din-tăiu sărbători mari creștinești pe cari le trăim liberi și fericiti sub conducerea pe care acest popor a voit-o și și-a impus-o.

Amintirea care ne cuprinde acum e aceea a marelui adunări naționale dela Alba-Iulia din 6 Maiu, care orice s'ar spune a contribuit mult la sugrumarea hidrei liberale.

Și a grăbit, de sigur să avem și noi români zile de sărbătoare, de Crăciun și de Paști, pe cari să le trăim fericiti ca toți creștinii.

Emil Teleacu.

Chemarea dreptății

Veniți aceia care
Pământul i-și iubesc,
Ca să năltăm sub soare
Stindardul românesc!

Veniți ca al dreptății
Cuvânt să răspândim
Și 'n valurile vieții
Un stâlp solid să fim:

Căci țara i-și îndreaptă
Spre noi azi ochii săi
Ș'a inimilor șoaptă
Ne spun chemarea ei!

Veniți să fim străjărul
In scumpa noastră țară.
Să spunem adevărul
Prin flori de primăvară;

Flori gingașe, curate,
Din inimi răsărite;
Din inimi nepătate,
Din inimi fericite!

Veniți copii sub steagul
Măreț al veșniciei,
Ca să năltăm la pragul
Străvechi al României.

Lumini de re'nvier
Lumini de înălțare
O dulce mângăire
La timpuri trecătoare.

Să 'mpodobim altarul
Dreptății cu mărire
Și să aprindem farul
Pe căi de desrobire.

Să împletim cununa
Eroilor slăviți
Și azi și totdeauna
Să mergem dar. Veniți!

„Dreptatea” — Chișinău.

Pridvornăi Const.,

cl. VI L. B. „Regele Mihai I” — C. A.

Triajul.

Acum în preajma extinderii organizației noastre se cuvine să ne fixăm atitudinea în anumite chestiuni cari interesează deaproape întreaga organizație.

În primul rând s'a pus întrebarea că ce atitudine vom avea față de acei indivizi, cari făcând politică de oportunități și nu de convingeri au luptat, potrivit intereselor momentane, față de partidul național-tărănesc și contra „Chemării” și azi ardori să intre în organizație. „Chemarea” și-a fixat odată în mod categoric, punctul ei de vedere, când s'a pus chestiunea dacă pot fi reprimiți în partid fripturiștii, declarându-se atunci hotărît contra reprimirii.

Nu poate fi alta atitudinea noastră nici față de oportuniștii prezentului. Se admite, că cineva să aibă convingeri diametral opuse celor confesate de noi, oricine e stăpân pe gândurile sale, dar nu se poate concepe o primire în organizația „Chemarea” a acelora, cari au luptat efectiv pentru alte idei streine de concepția democratică și a acelora, cari au fost dușmani declarați ai ideologiei noastre, militând cu sâmbia în mână contra noastră.

Fiecare tânăr e dator să-și revizuiască concepțiile politice și numai dacă examenul matur al conștiinței sale îi dă asigurarea, că aspirațiile lui idealiste congruează aspirațiile noastre, poate cere primirea în rândurile noastre. Nouă ne trebuie caractere solide, oameni de o profundă concepție morală, oameni demni și perseverenți în credința lor. Acțiunea noastră de organizare nu tinde la înmulțirea cu orice preț a membrilor, ci mai mult dorim o strângere a rândurilor o selecționare firească și după criteriile concepțiilor noastre morale, lucru ce se va produce în mod normal, îndată ce viața organizației va deveni mai viguroasă și membrii se vor cunoaște mai bine. Până acum am lucrat, luptat pentru același ideal în diversele poziții geografice ale țării fără să ne cunoaștem mai deaproape. Ori acum a sosit timpul să ne strângem rândurile. În asemenea împrejurări nu ne poate fi indiferent trecutul nimănui. Triajul se va face din caz în caz. De asta poate fi sigur orice membru gelos de reputația Chemării.

I. Gruia.

O pagină de economie politică.

Precursorul raționalizării: Léon Walras.

Raționalizarea muncii este fără îndoială astăzi problema care a făcut în cel mai scurt timp, o carieră strălucită.

În Germania, războiul mondial a impus-o drept suprema salvare. Aplicată cu tenacitatea caracteristică oamenilor practici cari sunt nemții, raționalizarea muncii a făcut adevărate minune. Nu vreau să mai vorbesc de Statele Unite Americi unde raționalizarea, pentru individ dotat cu intuiția conjuncturilor favorabile, este o a doua natură.

Pe lângă faptul că și-a găsit o rațiune practică, prin avantajile mijlocite ce le furnizează, raționalizarea își are în-de toate o rațiune științific-economică și în această privință sentimentele de recunoștință și omagiile nenumăraților beneficiari, aparțin exclusiv economistului Léon Walras. Că o popularizare a operii sale a întârziat, se atribuie opiniei — după mine eronată — că metoda matematică întrebuintată în enunțare, de economistul dela Lausanne, a făcut-o dificilă celor cu imitațiuni mijlocii, și în această privință marele merit al profesorului Gustav Cassel, este de a fi făcut accesibile marelui public, simplificând numeroasele grupe de formule, adevărurile fundamentale conținute în teoria lui Walras.

Stabilind legătura ce-a existat permanent și trebuie să existe în procesul de producție, între diferiții factori ce concură simultan, Walras nu a încetat un moment ca să provăduiască organizarea științifică a muncii alegându-și drept punct de reper, sinteza procesului universal de economie: formarea prețurilor.

Walras spune textual: „toate prețurile, înțelegând și pe acelea cari sunt plătite pentru servicii producătoare, sînt determinate de mai multe grupe de ecuațiuni”.

Spre deosebire de școala austriacă, în frunte cu Wieser, care vede în serviciile producătoare o expresiune a productivității lor marginale, Léon Walras din contră, le atribuie justa lor valoare.

„In condițiuni statice, — spune Walras — prețurile sunt determinate de mai multe sisteme de ecuațiuni simultane, iar factorii cari determină sistemul prețurilor sunt relațiunea care există între prețul produselor și volumul producțiilor, cantitățile disponibile de servicii producătoare ce trebuiesc adunate ca să

obținem o unitate de produse diferite, adică coeficientul de producție”.

Stabilirea precisă și utilizarea economică a acestei relațiuni constituie baza științifică a raționalizării producției și este problema capitală ce se pune astăzi peste tot, conducătorilor de întreprinderi industriale și de a cărei deslegare depinde direct și fatal succesul.

Evident, felul cum este enunțată de economistul dela Lausanne, problema nu este făcută accesibilă marelui masse de interesați. Totuși, Walras rămâne pentru economiști, precursorul raționalizării... Gh. I. Popescu.

Cutia plângerilor.

Un notar abuziv.

Primum la redacție, din partea locuitorilor din comuna Sântana și cercul notariatului cu același nume o plângere împotriva notarului abuziv Simion Vasile, contra căruia de altfel s'a înaintat o cerere de anchetă dlui prefect de Târgu-Mureș dr. Ioan Vescan.

Din plângerea primită la redacție rezultă că numitul notar s'a făcut vinovat de fapte abuzive și compromițătoare, în virtutea cărora va trebui să suporte sancțiunile cuvenite.

A maltratată în modul cel mai barbar diferiți oameni din comună fără nici un motiv, și a constrâns prin amenințări pe mai mulți locuitori să-i facă servicii în mod cu totul gratuit ori pe socoteala comunei, fără nici o teamă că va trebui să dea odată socoteală pentru faptele sale.

Împotriva notarului Simion Vasile s'au mai înaintat încă 2 plângeri sub guvernul trecut, semnate una de 35 iar cealaltă de peste 80 locuitori, dar notarului abuziv, fiind unealta partidului liberal — mai înainte averescan — nu i-s'a făcut nimic.

În noua cerere de anchetă înaintată dlui prefect dr. Vescan s'a arătat precis punctele de acuzare împotriva acestui notar scandalos și nu ne îndoim că dl prefect Vescan, omul dreptății și al datoriei, va face dreptate locuitorilor din cercul notariatului Sântana. Înlocuirea notarului Simion Vasile, care prin puterea lui abuzivă a revoltat populația din Sântana și jur, se impune deci imediat!

Tuturor cetitorilor și prietenilor noștri
le dorim sărbători fericite:
„Christos a înviat“!

Di Primministru Dr. I. Maniu la Cluj.

În drumul spre casa părințească din Bădăcini, Dl. Iuliu Maniu s'a oprit la Cluj pentru câteva ore. La gară a fost întâmpinat de un număr mare de intelectuali între cari și de o delegație a chemăriștilor. Delegația compusă din domnii Dr. V. V. Tilea deputat, Dr. Sabin Mureșan, Dl. Alexandru Horga, Dr. Cornel Anca, Dr. Fl. Cocian și Dr. Virgil Stan, l'au pus în curent pe Dl. Primministru cu o problemă de o specială importanță pentru Ardeal și care, după părerile „Chemării“ ar leza interesele Ardealului. Dl. Primministru mulțumind pentru informațiunile date de delegația chemăriștilor, a promis soluționarea favorabilă a chestiunii.

Inregistrăm cu multă mulțumire sufltească faptul că idealismul nostru curat și de data aceasta a aflat sufletul pe care-l visăm și pentru care am luptat și vom lupta.

Domnule Primministru! „Chemarea Tinerimei Române“ Vă dorește — și pe aceasta cale — cele mai fericite sărbători.

Cultura cerealelor în anul 1928, în comparație cu media anilor 1923—1927.

(Ab) Aproape 35% din suprafața țării este cultivată cu cereale, adică peste 10 milioane de hectare, dând o producție totală din principalele cereale de cca 80—90 milioane chintale, pe lângă un randament de 8—10 chintale per hectar, adică pe lângă randamentul cel mai mic din țările unde de exemplu este de 20—25 chintale per hectar. Ținând seama de fertilitatea solului nostru și de condițiile naturale, acest randament cu ușurință ar putea fi majorat cu 50—100%, mărind în același timp și venitul național cu tot atâtea zeci de miliarde de lei. Ar fi bine, dacă am cunoaște care este procentul de rentabilitate a producției noastre de cereale, pe care în lipsă de date îl credem foarte nefavorabil atunci când țări străine, cum este Argentina, aici acasă la noi ne face concurență, în special cu grânelele.

Activele de Lei 3,361.000.000 — compuse din Imprumuturi în cont curent Lei 808.000.000 — Scont Lei 373.000.000 — Participanți industriale Lei 61.000.000 — Numerar în casă, Mobilier etc. Lei 119.000.000 —, iar la Pasive Capital propriu și diferite fonduri Lei 62.000.000 — Angajamente înstrăinat. L. 1.482.000.000 — Reescont Lei 1.111.000.000 — Diferite pasive Lei 58.000.000 — Beneficiul anului 1928 Lei 90.000.000 —.

Monografia agricolă a țării. Asociația Culturală Agricolă din București continuă cu întocmirea pe județe a monografiei țării. Până în prezent a editat monografia județului Hotin, având terminate lucrările pentru încă 15 județe, în parte din Moldova. Aceste lucrări vor fi cele mai serioase baze pentru orientare în materie de politică agricolă.

Congresul internațional de Agri cultura, în anul curent se va ține în București, având data fixată definitiv pe zilele de 6—10 Iunie, cu o prelungire de 6 zile pentru excursii în țară. Congresul va fi patronat de către Înalta Regentă și prezidat de către dl. I. Mihalache, ministrul Agriculturii și al Domeniilor.

Credit Agricol. Dl. Ministru al Agriculturii a avut o lungă constătuire cu reprezentanții băncilor mari din țară în anul curent. Aceștia i-au promis dlui Ministru tot concursul lor.

Exportul de animale. În urma reducerii taxelor de export la animale, se simte o ameliorare generală în exportul de vite în special din Ardeal. S-au exportat în ultimele 2 luni ale anului curent prin frontiera Holmei și Episcopiei Bihorului 6.600 boi, 150 tauri, 57 vaci și 3.360 porci.

PROVINȚII	GRĂU			ORZ			OVĂZ			SECARĂ			PORUMB			TOTALURI		
	Suprafață	Media în Ha	q	Suprafață	Media în Ha	q	Suprafață	Media în Ha	q	Suprafață	Media în Ha	q	Suprafață	Media în Ha	q	Suprafață	Media în Ha	q
Vechinul Regat	1.649.800	9.1	15.056.647	817.768	10.1	8.251.763	644.373	7.8	5.047.460	78.954	8.5	673.331	2.801.247	5.1	13.368.377	5.798.142	7.3	42.395.578
Transilvania	986.193	13.4	13.247.483	167.723	14.1	2.372.780	290.410	19.9	3.180.110	97.921	11.2	1.099.855	868.817	8.5	7.404.691	2.410.964	12.2	29.304.219
Basarabia	541.268	5.1	2.763.631	740.435	5.6	4.175.502	131.153	7.3	958.385	91.381	8.4	770.327	921.426	5.5	4.656.563	2.425.728	6.1	13.324.918
Bucovina	29.209	12.9	378.608	23.286	13.3	310.339	50.504	12.2	618.422	27.548	13.6	372.855	63.942	9.6	618.014	194.489	12.1	2.298.238
România 1928	3.206.670	9.8	31.448.369	1.749.802	8.6	15.110.384	1.118.450	8.8	9.304.377	293.704	9.9	2.916.878	4.455.482	5.8	26.045.645	10.822.438	7.8	85.323.653
România 1925/7	3.118.384	8.5	26.363.783	1.747.802	6.8	11.921.975	1.186.931	7.2	8.373.304	277.353	8.1	2.942.032	2.347.433	11.01	42.653.924	9.179.406	10.1	91.785.028

Dăm mai jos un tablou al culturilor de cereale din România în anul 1928, împreună cu mediile anilor 1923—1927 pentru comparație.

Bilanțul Societății Naționale de Credit Industrial, București, prezintă pe anul 1928 următorul Bilanț:

Cel mai bun preparat contra căderii părului este „Perogen-Fortuna“
Se găsește la **„Farmacia Fortuna“ Cluj, Piața Unirei No. 33.**

Cărți noi.
Ovidiu Hulea: „Invierea“ poem dramatic în 3 acte, în versuri.
Piesa este o apoteoză a Unirii românești și se va juca la Teatrul Național din Cluj în preajma serbărilor Unirii. Acțiunea se petrece la Paști în 1919 pe granița de vest a Țării întregite. Scrisă într-o limbă literară cât se poate de aleasă și tratând o temă profund națională — piesa dlui O. Hulea este cea mai reală dovadă a unui talent în plină creație artistică. Vom reveni.

Reîntors
de la Târgul de Mostre din Lipsca și Viena, am adus pentru onor. mea clientela cele mai noi articole de blănărie
pentru moda de primăvară.
Blănăria Vieneză
propr. Andrei Fărcaș
Cluj, Piața Unirei No. 33.

INFORMAȚIUNI.

O donație pentru ziarul „Chemarea“. Am primit la administrația ziarului nostru o donație de Lei 500 (cincisute) din partea dlui *ing. Titus Buzila* „...pentru a Vă dovedi și în acest fel aprecierea și admirația, ce o am pentru scopurile DV. și munca DV. desinteresată“... spune marimimosul nostru donator în rândurile-i, ce atașase donației.

Gestul frumos, al dlui *ing. Buzila* ne scutește de la orice comentariu. Ne-am crezut obligați însă a remarca și a-i mulțumi din suflet.

La vârsta de 28 ani, membru al Academiei. Odată cu punerea bazei Academiei Italiei, au început numirile membrilor. Primul grup de academicieni noi numiți a fost compus din 7 savanți de o valoare indiscutabilă. Între acești primi numiți se află și un om-fenomen. Dl. **Enrico Fermi** având în total 28 ani!!! născut fiind în 1901. A terminat facultatea la Roma în 1922, pentru ca la 4 ani în urmă, la 1926 să fie deja titularul catedrei de fizică teoretică. La 26 ani, prof. univ. titular, iar la 28 ani membru al Academiei italiene.
Cine poate să-l urmeze!

UN BASTARD AL CONVINGERILOR ținând morțiș ca prin fițuca bancheților din Cluj „Națiunea“ să-și afirme venăitatea convingerilor sale, încearcă să ne atace. Pe „eroii“ „Națiunii“ îi cunoaștem că sînt curajoși în redacție, plătiți fiind în raport direct cu energia depusă pentru apărarea băncilor liberale, mai știm însă și acela, că între popor nu i-am văzut niciodată, decît nu mai dispun de suflte jandarmilor politicieni.

Nu cumva le lipsește **CURAJUL MORAL?** De astfel scrieți numai eroii ai „Națiunii“ (fițuca) cât de tare, că pe la bănci chiar acum e timpul dividendelor și tantiemeilor.

Pentru clujeni. Dl. Prefect al Poliției, dl. S. Hațiegan, pentru ca să poată cunoaște temeinic nemulțumirile clujenilor cu privire la circulația autobuselor, a dispus ca în fiecare mașină să se țină la dispoziția publicului o *carte pentru reclamațiuni*, în care să se treacă orice nemulțumire cu circulația ori personalul autobuselor. Cărțile de reclamațiuni voi fi revizuite în fiecare lună de dl. Prefect dând curs imediat reclamațiilor juste și întemeiate.

Linia aeriană Cluj—București se va deschide imediat după sf. Paști. Anunțând acest îmbucurător eveniment și păruși de importanța lui, cu o proximă ocazie ne vom ocupa de: „Aviația civilă în România și alte State“.

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.
Ion Creștinu — com. Sinceri. În aceasta săptămână a patinilor... Iuda ardelenilor, nașul fripturilor... cumpărate pe prețul sufletelor vândute și-a pus cenușă pe cap. Da este adevărat. Dă spui că el nu-și poate ispăși trădarea cu fapte pământești și că D-zeu n'a lăsat pe pământ atâtea torture și suferințe peste care trecând el și-ar putea spăla sufletul? Marele comerciant de suflete, urmașul lui Iuda, trădătorul din politica țării noastre, va rămânea eternizat în istorie... Numele lui Iuda n'a rămas...?

Silv. Friptomir. A apărut în ediția marelui case editoare „Prostia“, lucrarea cea mai nouă al unor necunoscuți în România, intitulată: „Ave-reșcanii se reorganizează“. Aceasta comedie plină de zvârcoliri tragice, a făcut haz dealungul cuprinsului Țării întregi. Repede au fost furate diverse capitole din aceasta carte veselă și au fost predate în cele mai mari circuri din țară. A plăcut mult figura bufonului Tavi, al „ambasadorului“ Păpa și Costea, comerciantul de siringi Păpa, nașul „fripturii“ Gold István și alții. Așteptăm să ne traduceți aceasta comedie în englezească (engleză) să mergem cu ea în străinătate...

tate... Zici că „Doamne păzește să nu mergem“... că ne-am face de răs cu opera avesticanilor. Suntem de acord. De răs nu ne facem de dragul hazului cu „reorganizarea“.

Petre Bocanci. Luna de sus. Și tu ești chiar așa, ca autobusele din Cluj. Și ele ovin îmbătrânesc, sunt tot mai desgustătoare, umblii mai prost și se arată tot mai rar publicului. Un lucru e sigur cu ele și anume dacă ai picioare și brațe în plină vigoare, și te poți ucea sigur că dacă-i loc gol, poți șede. Sigur că primești și bilet, dar că pleci și faci două halte fără pauză a 15 minute, nimeni nu ți-o garantează.

Vitorul — București. Cu ocazia închirierii unui palat pentru Președinția Consiliului de Miniștri vorbiți de risipa banului public. Ne miră foarte mult că de ce nu vorbiți de regimul trecut și expediția din America. Dacă doriți a Vă ocupa mai pe larg cu acest regim suntem gata a Vă furniza săptămânal materialul de care dispunem noi pentru a Vă înlesni munca titanișă, care nu se poate face în trei sau patru luni.

Unui ziar de „ordine“ — București. Suntem informați că după ce vi s'a detras porțita de lapte pentru sugaci azilului DV. va urma și porțita de zahăr cu care V'ați îndulcit până acum, deoarece-ce prea tare V'a legați de ea. Credem că nu peste mult timp veți începe postul mare al trecutului regim.

Dimitrie Cluj. Se vorbește mult despre un plic misterios („Scrisoarea pierdută“). Cerem luarea celor mai drastice măsuri atât contra emitentului cât și destinatarului, dacă știrile se vor adevăra.

Adm. Financ. Cluj. Întrebăm — deoarece se vorbește — dacă e adevărat că s'au dat amănări pentru achitarea de impozite restante unor firme Clujene din partea unui funcționar din București suspendat nu de mult? Intrucât da, rugăm a se lua măsuri pentru încassarea lor, fără alte prelungiri fiind chestie de sute de mii de Lei.

Redactor responsabil:
Dr. A. T. MUREȘAN